

περιουσία

περιουσία, η, ουσ. [<αρχ. περιουσία (= περίσσευμα)], η περιουσία· ό,τι μη υλικό, γνώση, ικανότητα, πείρα κ.λπ., κατέχει κάποιος, και που το θεωρεί πολύτιμο: «για μένα, περιουσία μου είναι η φιλία του τάδε || όλη του η περιουσία ήταν το πλήθος των γνώσεων που απέκτησε διαβάζοντας ένα σωρό βιβλία». (Λαϊκό τραγούδι: η ζωή μου όλη μια ανοησία η μοναδική μου η **περιουσία**)·

- *ακίνητη περιουσία*, τα σπίτια, τα κτήματα που έχει κάποιος νόμιμα στην κατοχή του: «στο χωριό του έχει μεγάλη ακίνητη περιουσία»·

- *κάνω περιουσία*, γίνομαι πλούσιος, πλουτίζω: «από μικρός ήταν πολύ εργατικός άνθρωπος, γι' αυτό κι έκανε περιουσία»·

- *κινητή περιουσία*, που δεν είναι ακίνητη, κτηματική, που αποτελείται από χρήματα, ομόλογα, χρυσό ή οτιδήποτε άλλο που έχει αξία: «μπορεί να μην έχει μέγαρα και οικόπεδα, αλλά έχει κινητή περιουσία».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας